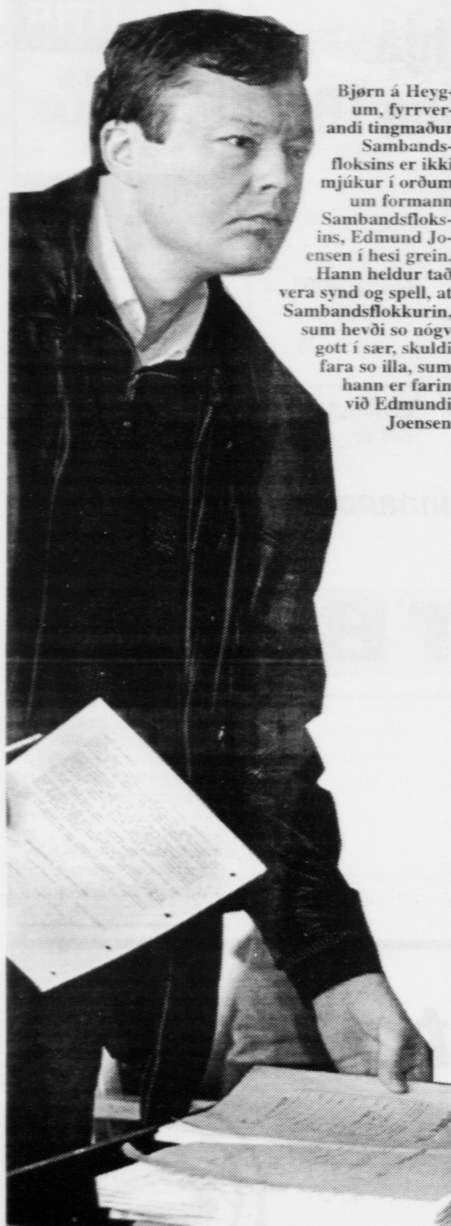

Bjørn á Heygum, fyrrverandi tingmaður Sambandsflokksins er ekki mjúkur í orðum um formann Sambandsflokksins, Edmund Joensen í hesi grein. Hann heldur tað vera synd og spell, at Sambandsflokkurin, sum hevði so nógv gott í sær, skuldi fara so illa, sum hann er farin við Edmundi Joensen

Oyðimarkargongd sambandsflokksins

– Sambandsflokkurin er nú beindur út í politiska myrkrið har hann í dag livir eina lítillátta og einkisigandi skuggatilveru uttan politiska ávirkan yvirhøvur. Hetta var avrikið hjá teimum ortodoksu, sum við Edmundi Joensen ikki so mikið sum »kundu« kanna heimastýrslógina. Hevði flokkurin hóast alt verið so mikið at sær komin, at hann hevði tikið skilagóða uppskotið hjá Javnaðarflokkinum um setan av eini stjórnámalanevnd til eftirtektar, so var hann neyv-an sokkin so djúpt, sigur Bjørn á Heygum, fyrrverandi sambandsstingmaður

tutlað Edmundi í oyra, at nú máttu gamlir fíggingdar blíðkast og harumframt mátti onkusvegna slakast uppá ríkisrættarligu trúardogmunar. Hetta var neyðugt um sambandsflokkurin yvirhøvur skuldi koma inn í hitan og aftur metast sum trúverdugur samstarv-partnari.

Tað ótrúliga, sum ongin fyri bert stuttari tíð síðan kundi ímynda sær kundi henda, tað hendi! Argasti fíggingdi fólksflokksins, sum ikki vildi vita av eini borgarligari samgongu í 1994 og 1996 og sum einsamallur skrivar út val í Útvarpi Føroya á fyrsta sinni ein sunnurmorgun kl 10⁰⁰, eina og al-eina orsakað av hesum »fólksflokks-kompleksi« – hesin sami persónur skjýtur nú knappliga upp, at skipað verður ein borgarlig samgonga við Anfinn Kallsberg, sum løgmanni

Men ikki nóg mikið við tí! Í eini desperatari roynd at tekkjast fólksflokkinum og aftur koma uppá part so sigst hetta umboð fyri eitt fáment úrvalslíð av rætttrúgvandi sambandsfólki um vera farin so langt, at hann var sinnaður »at ganga líka at loysingini« um bara hann fekk eina samgongu við fólksflokkin!

Hevur nakar hoyrt so skapt? – Mín sann um ikki mangt broyrt á mansins ævi, men hetta ber prísinn!

Gomul sambandsgarda færdi til loysingina

Men sjálvsagt, øll vistu, at sambandsformaðurin fyri langari tíð síðan hevði spælt sær øll kort av hondum. Allir flokkar høvdu sum vera man mislitað hesum fullkomuliga ótrúkniliga persóni. Tað hevur enn tá verið sagt alment av teimum trim-um størstu politisku flokkunum, at politiskt samstarv við sambandsflokkin kemur ikki uppá tal, so longi sum Edmund Joensen situr sum

formaður.

Av somu grund verður sambandsflokkurin úthýstur frá øllum samstarvi. Ongin hættar sær rættuliga í holt við hann. Endurtøka av eini framferð, sum ikki áður er sædd hjá nøkrum stjórnarleiðara, brýggjar ongin seg um. Samráðingarnar vóru tískil mest sum uppá kvamsvís, og tað vardi heldur ikki leingi til fólksflokkin vendi sær aðrar vegir.

Politiska avrikið hjá hesi beinhörðu ortodoksu sokallaðu »góðu gomlu« garduni var sostatt, at ein sonevnd »fullveldissamgonga«, bleiv skipað, hvørs aðalmál er at loysa frá Danmark og stovnsseta føroyska tjóðveldi.

Vorðið sum bragd kann sigast. Søgurnar dómur mótvægis teimum rætttrúgvandi verður ikki mildur!

Edmund tann »góði« sambandsmaðurin

Nevndu hendingar í sambandsflokkinum og polit-

iska stóðan í dag krevja sjálvsagt eina nærri søguliga frágreiðing fyri í heila tikið at geva nakra meining.

Her skal so verða roynt at greiða frá tí útviklinginum og teimum hendingum og avgerðum, sum hava elvt til beint tað øvugta av øllum tí, sum flokkurin stendur og hevur staðið fyri.

Edmund Joensen, var í síni tíð skotin upp sum formaður av sjálvasta Paula Ellefsen.

Onki mótvalevni var, og hesin heldur sáttligi og friðarligi oyrrabakkamaður var uttan meira hóvasták valdur, sum ein sokallaður »góður« sambandsmaður, verdugur at tryggja arva-fylgju og »linju« hjá Paula Ellefsen »við neyðugum dagligum samskipti«.

Gjærdust varðugir við løgna eginleikarnar

Fyrstu árin í andstöðu og eitt heilt stutt skeiði í samgongu í 1990 gjørdi hesin maður ikki stórar skreytir og heldur ongur ólukkur.

seinasta val.

Fólkið hevði talað og fólki ynskti broytingar – ongin ivi um tað. Politiskt mátti hesin fólksins dómur takast til eftirtektar á tann hátt, at heimastýrslógin mátti endurskoðast og nýskipanir fremjast á ríkisrættarliga økinum.

Status quo vrakað

Nú vóru góð ráð dýr fyri tann illa skølsetta sambandsflokkin. Boðskapurin hjá formanninum um eitt ævinligt ríkisrættarligt »status quo« var vrakaður – og nógv umtalaða strategiin um »at fremja tær broytingar, sum tæna fólkinum best« var ikki bara vorðin ein troystandi innantóm »floskul« men eisini ein total politisk fiasko! – Við Edmundi Joensen á odda var einasta trygga verja og borgan fyri ríkisfelagskapinum um at glíða út í politiska myrkri.

Hvat var so til at taka? Jú, ivaleyst hevur onkur

Fyrsta valið sum nakrantíð er útskrivað av einum persónliga fornermaðum løgmanni er nú farið væl og virðiliga afturum bak.

Úrslitið var sum øll høvdu væntað, at sambandsflokkurin fór aftur eftir hæli og fekk sína minstu undirtøku í nýggjari tíð.

Eftir búskaparligt viðrák, stóra framgongd í samfelagnum og bestu líkindir til at fáa eitt heiluligt úrslit, so misti sambandsflokkurin knappar 1000 atkvøður og tvey umboð á tingi í mun til valið í 1994.

Ja, ótrúligt men satt! Sambandsflokkurin leið ein eyðmýkjandi ósigur – samstundis sum samgonguflokkarnir, fólksflokkurin og javnaðarflokkurin vunnu stórt við ávikavist 1796 og 2144 atkvøðum.

Óg so ikki at forgloyma tjóðveldisflokkin, sum fekk sína dyggastu álitisvátan higar til og gjørdi eitt skarvslop fram við heilum 3582 atkvøðum meir enn til

